

Риёзус солиҳийн шархи / Риёзус солиҳийн шархи / 439-ҳадис

439 - وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ الْكَافِرَ إِذَا عَمِلَ حَسَنَةً أُطْعِمُ بِهَا طُعْمَةً مِنَ الدُّنْيَا، وَأَمَّا الْمُؤْمِنُ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَدْخُرُ لَهُ حَسَنَاتِهِ فِي الْآخِرَةِ، وَيُعْقِبُهُ رِزْقًا فِي الدُّنْيَا عَلَى طَاعَتِهِ». *وَفِي رِوَايَةِ:* «إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مُؤْمِنًا حَسَنَةً يُعْطِي بِهَا فِي الدُّنْيَا، وَيُجْزِي بِهَا فِي الْآخِرَةِ، وَأَمَّا الْكَافِرُ فَيُطْعَمُ بِحَسَنَاتِ مَا عَمِلَ اللَّهُ تَعَالَى فِي الدُّنْيَا، حَتَّى إِذَا أَفْضَى إِلَى الْآخِرَةِ مَمْكُنٌ لَهُ حَسَنَةٌ يُجْزَى بِهَا» رَوَاهُ مُسْلِمٌ [م 2808/57]

439. Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Коғир бир яхшилик қилса, бу дунёнинг ўзида ризқлантирилади. Аммо мўмин киши яхшилик қилса, Аллоҳ унинг яхшиликларини ўзи учун Киёматга сақлаб қўйиб, қилган тоати учун дунёда ҳам ризқ беради», дедилар.

Ином Муслим ривояти.

Яна бошқа бир ривоятда:

«Аллоҳ мўминнинг биронта яхшилигига зулм қилмайди. (Мўминга) унинг сабабидан бу дунёда ато, охиратда эса мукофот берилади. Коғир эса Аллоҳни рози қиласиган яхши амаллари учун бу дунёнинг ўзида ризқлантирилади, лекин охиратга борганда унинг мукофот

бериладиган бирорта яхшилиги бўлмайди», дейилган.

Шарҳ: Уламолар ижмъ қилган нарса шуки, кофир кимса куфр ҳолатида вафот топса, унинг учун охиратда савоб йўқ. Унинг дунёдаги қилган яхшиликлари ниятида Аллоҳ розилиги бўлмагани учун уни мукофотланмайди. Масалан: силаи раҳм, садақа, қул озод қилиш, меҳмондорчилик, асиrlарни озод қилиш, чўкаётганни қутқариш каби хайрли ишларида улар учун охиратда фойда йўқ. Аммо мўмин кишининг хайрли ишлари ва амалларига савобини охиратга захира қилиб қўяди. Шу билан бирга ҳаёти дунёда ҳам керакли нарсалар билан баҳраманд қиласди. Бу нарса шариатда ворид бўлгандир, бунга эътиқод қилиш шарт. Мана бу ҳадис гўёки ушбу оятни тафсир қилгандек.

«Ким (фақат) шу ҳаёти дунёни ва унинг зебу зийнатларини истайдиган бўлса, уларга қилган амалларини(нг ажр-мукофотини) шу дунёда комил қилиб берурмиз ва улар бу дунёда зиён кўрмайдилар. Ундей кимсалар учун охиратда дўзах ўтидан ўзга ҳеч қандай насиба йўқдир. Уларнинг бу (дунёда) қилган барча яхшиликлари беҳуда кетур ва қилиб ўтган барча амаллари бефойдадир» (Худ сураси, 15-16-оятлар).

Манба: hadis.islom.uz

